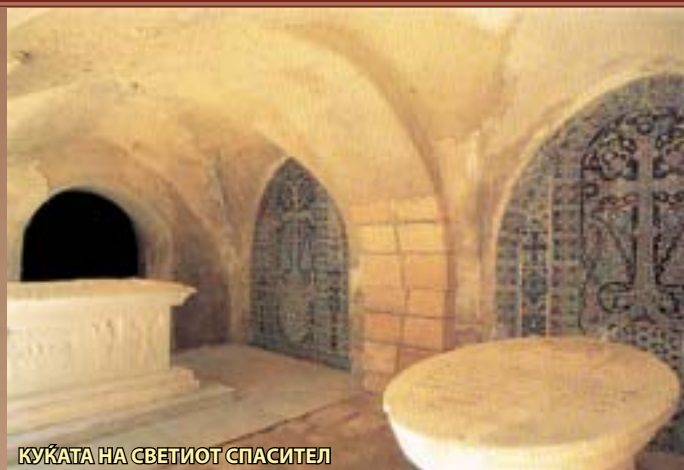

"Бог над боговите, Господ, говори и ја повикува земјата од сончевиот изгрев до запад. Од Сион, кој е врв на убавината, ќе се појави Бог... Пејте Му на Господа Кој живее на Сион, кажувајте ги на народите делата Негови".

"И ненадејно се чу шум од небото, како да идеше силен ветар, ја исполни целата куќа, каде што седеа. И им се јавија разделени јазици, како огнени, и застапаа по еден над секого од нив. И сите се исполнија со Дух Свети, и почнаа да зборуваат на други јазици, онака како што им даваше Духот Свети да изговараат".

КУКАТА НА СВЕТИОТ СПАСИТЕЛ

ДАВИДОВИОТ ГРОБ

Уште во текот на XI век се проширило еврејското предание, според кое, на Гората Сион се наоѓа Давидовиот гроб,

тогаш тоа било муслиманско светилиште, а во 1948 година е предадено во рацете на Евреите. Давидовиот

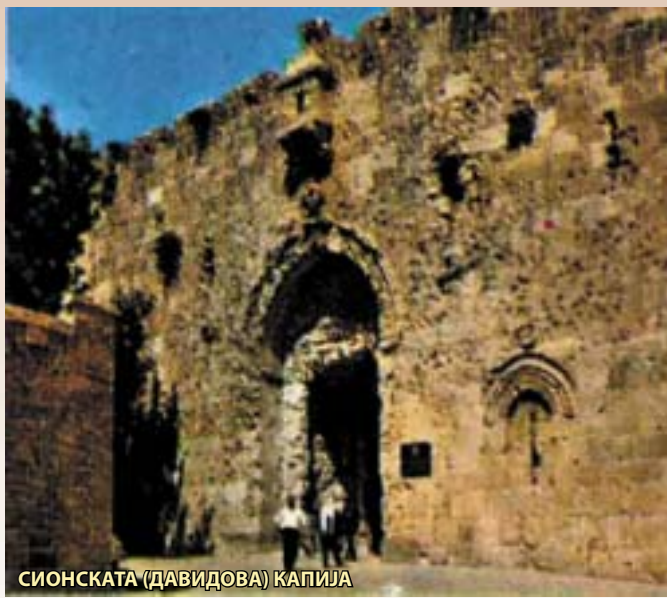
■ Пишува: аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

NA GORATA SION SE RODI HRISTOVATA CRKVA

Гората Сион денес се издигнува надвор од градските сидини, јужно од Сионската порта. Во Стариот Завет се зборува за "Сионската тврдина", која подоцна, бидејќи ја освоиле Израелците, е наречена "Давидов град". Сионската Гора е духовен центар и Света Гора за целиот христијански род. Меѓутоа, во IV век, името Сион се преместило на спротивниот рид, па според преданието, се поврзува со последните денови од Исусовиот живот. Ова подрачје веќе во II век пр.н.е. се наоѓало во внатрешноста на градските сидини, а се сметало за место на кое е одржана Последната вечера (Тајната вечера). Поради тоа, во I век тука е изградена Црква, која во 1342 година ја обновиле франџевците, па таа останала нивна црква сè до 1447 година. Значи, на Гората Сион се

наоѓа Куќата со Собата на Тајната вечера, на местото каде што, според преданието, Исус за последен пат седел на трpezата со Своите ученици.

об, а тоа верување го прифатиле и муслиманите изградувајќи џамија во 1524 година, посветена на пророкот Давид.

СИОНСКАТА (ДАВИДОВА) КАПИЈА

гроб станал значајно место за еврејските поклоници во времето по 1948 година, бидејќи тогаш тоа било единствено место во источен Ерусалим, кој бил под израелска власт.

Давидовиот гроб и Собата на Тајната вечера денес се наоѓаат во иста зграда.

Денес, Ерменската црква на Спасителот потсетува на Исусовото заточеништво во куќата на големиот свештеник (првосвештеник) Кајафа, во која Исус затворен ја минал ноќта пред да биде распнат, но и за тоа како Петар три пати се откажал од Христа, пред петелот да запее во зората.

Сионската или Давидовата порта се наоѓа на Гората Сион. Изградена е за султанот Сулејман Велики во 1540 година, на местото каде што во денешно време се пронајдени остатоци од претходно

изградените градски бедеми (од времето на Хасмонејците и Ирод). Оваа порта е сврте-на кон југ, во правец на Хеврон.

"Господ ги сака портите Сионски повеќе од сите населби на Јакова. Граде Божји, преславно се зборува за тебе... Оние што пеат се радуваат; пеат и велат - сите наши извори во Тебе се", ни зборува псалмопевецот цар Давид.

Силниот отсјај на Ерусалим со Гората Сион и со сите свои убавини, златен на сонцето, и сребреност на месечината, може по своите впечатоци да се мери само со каледоскопот од народите кои во него живеат - меѓу нив има и од оние кои се потомци на генерациите на жителите на Ерусалим, но и од оние кои се дојдени од сите четири страни на светот. Ерусалим и Гората Сион се воспееани од пророците, писателите, поетите, минати и сегашни, низ многу генерации.

"Голем е Господ и многу фален во градот на нашиот Бог, на Својата света Гора. Прекрасна возвишеност, радост на целата земја е гората Сион; на северната страна нејзина е градот на големиот Цар.

...Нека се весели Гората Сион, и да се радуваат јудејските ќерки заради Твоите судови, Господи. Одете околу Сион и обиколете го, прикажувајте во кулите негови" (Псал. 47, 1-2, 11-12).

"Бог над боговите, Господ, говори и ја повикува земјата од сончевиот изгрев до запад. Од Сион, кој е врв на убавината, ќе се појави Бог... Пејте Му на Господа Кој живее на Сион, кажувајте ги на народите делата Негови" (Псал. 9, 11, 49, 1-2).

Псалмопевецот Св. пророк цар Давид го воспева тагувањето на заробените Евреи во Вавилон, за Ерусалим и за Светиот Сион:

Крај реките Вавилонски - таму седевме и плачевме, кога ќе се сетевме на Сион; на врбите, среде Вавилон, ги

закачивме нашите харфи. Зашто таму, оние што нè заробија и кои нè одведоа, побараа од нас радосна песна, велејќи ни: "Пејте ни од песните сионски!" Како да запееме Господова песна на туѓа земја? Ако Те заборавам тебе, Ерусалиме, нека ме заборава мојата десница, нека се залепи јазикот мој за непцето мое, ако не те помнам, ако не го поставам Ерусалим над секоја моја радост (Псал. 136, 1-6).

Се слави Сион затоа што обратил незнабошци.

да не се оддалечуваат од Ерусалим, туку да го чекаат ветувањето од Отецот, за коетие слушале од Него: "Но, ќе примите сила кога врз вас ќе слезе Светиот Дух; и ќе Ми бидете сведоци во Ерусалим и во цела Јудеја и Самарија, и дури до крајот на земјата" (Дела 1, 8). Апостолите се вратиле во Ерусалим и кога се навршиле дните на Педесетницата (десет дена по Вознесението на Христос), во 9 часот наутро, Мајката Божја и апостолите се молеле во една ерусалимска кука на

Дух Свети, и почнаа да зборуваат на други јазици, онака како што им даваше Духот Свети да изговараат" (Дела 2, 1-4). Кога се слушал тој шум, се собрал многу народ во Ерусалим и сите се чуделе што го слушаат својот роден јазик: Партјаните, Мидјаните, Еламитите, жителите од Месопотамија, Јудеја и Кападокија, од Понтиј и од Азија, од Фригија и од Памфилија, од Египет и од краиштата на Ливија, соседите на Кирионија, дојдените Римјани, Критјаните, Арабјаните. Сите тие се чуделе како Христовите ученици зборуваат за делата Божји на нивни јазици. На овој ден апостолите примиле изобилна благодет од Светиот Дух и оттогаш смело почнале да го проповедаат Светото Писмо низ цел свет. Истиот ден Св. апостол Петар пред народот извршил проповед за Месијата Христос и веднаш се крстиле 3.000 луѓе.

Всушност, овој голем празник, кој се однесува на настан во сеќавање на Светата Троица, во Светата Црква се вика Света Педесетница, но и Духовден, а уште и Пресвета Троица. Овој ден е раѓање на Христовата Црква. На Светиот Сион во Ерусалим се роди Христовата Црква. На овој ден се откри тајната на Божјото Тројство: Отец, Син и Свети Дух. Христос ни откри дека Бог е еден по природа и суштина, но и заедништво на три личности, кои се во совршена заемна љубов и разбирање.

Кој е Светиот Дух? Која е таа сила која твори живот? Тоа е невидлива сила "Сила одозгора", која се чувствува низ вековите, обновува, осветува, просветува, дава живот. Всушност, Светиот Дух е третото лице од Света Троица. Тоа е Божји Дух, Дух на Господа, Дух на Премудрост и разум, Дух - Утешител.

Со благослов на Неговото Високо Преосвештенство Митрополит Европски г. Горазд

СЛЕГУВАЊЕ НА СВЕТИОТ ДУХ ВРЗ СВЕТИТЕ АПОСТОЛИ

ДЕЛА БОЖЈИ НА РОДЕН ЈАЗИК

Претходно го посетивме местото на Маслиновата Гора во Светата Земја, од каде што Господ Исус Христос се вознесе на небото. Да ве потсетам дека уште пред да се вознесе на небото, Тој им дал заповед на апостолите

Сион. Значи, 50 дена по Вознесението, кога сите тие биле заедно и еднодушни, слегол Светиот Дух во вид огнени јазици: "И ненадејно се чу шум од небото, како да идеше силен ветар, ја исполни целата кука, каде што седеа. И им се јавија разделени јазици, како огнени, и застапаа по еден над секој од нив. И сите се исполнија со